

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2223. Έστία. Έκδόσις κατά κυριακήν. Έτος Ε'. Τόμος Γ', 5' Οκτωβρίου 1880. Αριθ. 249 (197). Λεπτά 20. Αθήνησι, γραφείον της Έστίας, δδός Σταδίου, αρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγή του Ύγειαστυνομείου της νήσου Αστυπάλαιας έν έτει 1828. — Άνευ οικογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλδ, βραδευθείσα παρά της γαλλικής Ακαδημίας. Μετάφρασις Άλ. Ρ. Ραγκάδη). — Οί κάρτες της επιστήμης. (Έκ των του Gaston Tissandier. Μετάφρασις Έλλής Σκ. Σούτσου). — Έπιστολαί εκ Παρισίων. — Δάνειον πνεύμα. — Άλήθειαι. — Μία συμβουλή καθ' έβδομάδα.

2224. Άσο όμιλείς άπαγγελθείσαι έν τω έν Αθήναις ελληνικώ διδασκαλικώ Συλλόγω υπό Νικολάου Αναστασίου. Έν Αθήναις, 1880. 8ον σελ. 17.

2225. Μουσικός και δραματικός Σύλλογος. Έκθεσις των πεπραγμένων από 1' Ιουλίου 1877 μέχρι 30' Ιουνίου 1880. Αθήνησι, τόποις Άνδρέου Κορομηλά, 1880. 12ον σελ. 22.

2226. Τα έν πολέμω διεθνή νόμιμα έν Εθρώπη πρός χρήσιν του στρατού. Άνώνομον. Έν Αθήναις, εκ του τυπογραφείου Άδελφών Περρή, επί της πλατείας του Πανεπιστημίου, 1880. 8ον σελ. 32. Τιμήται ήμίσεος φράγκου.

2227. Γαλλικόν άκραβητάριον υπό του διδάκτορος Καρόλου Ροετλ, μεταφρασθέν εκ του γερμανικού υπό Ιουλίου Άξενσελδ. Αθήνες, Librairie Karl Wilberg, Rue d'Hermès, 1880. Typographie de Perris Frères. 8ον σελ. 128.

2228. Petit cours pratique de grammaire française. Classes élémentaires. A l'usage des écoles Grecques par Eugène Brissaud. Ouvrage destiné aux commençants et contenant de nombreux exercices sur les dix parties du discours; spécialement sur l'article, le pronom et les adjectifs possessifs, les pronoms personnels et les verbes. Athènes, Librairie Karl Wilberg, Rue d'Hermès. Typographie de Perris Frères, 1880. 8ον p. 120.

Ο Νόρδενσκιολδ, ό την νέαν διά της βορείου θαλάσσης διανοίξας όδόν πρός την ανατολικήν Άσίαν, μελετά να έκδώση προσχώρι άφήγησιν του περίπλου αυτού. Τό έργον, φέρων τίτλον «Ο περίπλους της Βέγα», θα κοσμηθή και δι' εικονογραφιών. Κατά τό «Academy» ό Νόρδενσκιολδ έκέρθησεν άθλον 25,000 φλορινίων, Άνωτα είγων ψηφίσει από τό 1611 άί Βουλαί των Κάτω Χωρών ίνα δοθώσιν ός γέρας εις τον θαλασσοπόρον, όστις θα άνεκάλυπτε την διά της βορειοανατολικής θαλάσσης όδοον.

OFFENBACH

Ο τηλεγράφος άνήγγειλεν ήμίν τον θάνατον του Όφφενπαχ, του από πολλών ήδη έτων περιωνόμου όντος διά τά έλαφρά μουσικά άυτό έργα. Ο Ιάκωβος Όφφενπαχ έγεννήθη έν Κολωνία έν έτει 1819 έξ ισραηλιτικής οικογενείας, μεταβάς δε εις Γαλλίαν διήκουσε μαθήματα έν τω Ωδείο των Παρισίων κατά τά έτη 1833 και 1834, και είτα έπανήλθεν εις την πατρίδα του. Κατά τό 1842 έλθών πάλιν εις Παρισίους παρουσιάσθη κατ' άρχάς ως βαρδιτιστής έν ταις συναυλαις, ως τοιούτος δε άπεκάλυφεν άμέσως τον ιδιόρρυθμον άυτό χαρακτηρισά και την κλίση πρός τάς παρωδίας και τάς ιδιοτροπίους συνθέσεις. Έν τή άσκήσει του έργου του επεζητεί να έκπλήξη τον άκρατήν διά του έκτάτου μάλλον ή διά τόνων άρμονικών και άραιάς μελωδίας. Φύσει ών εύθυμος και εύφυής, ό Όφφενπαχ εύρε ταχέως προστάτας μεταξύ των δημοσιογράφων και των καλλιτεχνών, και δέν ήργησε να άποκτήσει φήμην μουσικού ιδιορρυθμού, όπερ συντέλεσεν ούκ όλίγον εις την παραγωγήν άυτό. Ούτως έν έτει 1847 τή προστασία της κυρίας Augustine Brohan διωρίσθη διευθυντής της όρχήστρας έν τω Théâtre Français.

Η όθεσις άυτη ύπήρξεν ή άφειτηρία του σταδίου του Όφφενπαχ. Άνανεώσας τό προσωπικόν της τέως παρημελημέ-

νης όρχήστρας, ήρξάτο συνθέσθαι μικράτινα τεράκια όίονε προανακρούματα διαθέντα τους θεατάς εις την άκρόαν των παριστανομένων κομωδιών. Κατόπιν επεχείρησε να μελοποιήση έν παρωδία τινάς των χαρισιτέρων μύθων του La Fontain, ως τον Έέτιγα και Μύρμηκα, την Άλώπεκα και τον Κόρακα, και άλλους, ή δ' επιχείρησις άυτόυ άβτη επέτυχεν ούκ όλίγον. Έν τούτοις ή επιτυχία άυτη δέν έμπόδισε τον διάσημον κριτικόν Scudo να είπη περί άυτό ότι «il fit sur ses perles» (τους μύθους του Λαφονταίνου)

Que que les papillons hélas! font sur les roses.

Οδχ ήτιον ό Όφφενπαχ είργάσθη μετά ζήλου εις την διευθύνσιν της άνατεθειμένης άυτό όρχήστρας, έφ' ή και ήμειψθη θαυλώδως λαμβάνων πλην του τεταγμένου μισθού και τό προίον μιάς κατ' έτος ερευρητικής ύπερ άυτό παραστάσεως. Άλλά l'appetit vient en compositant. Μη εύχαριστούμενος με τάς μουσικάς συμφωνίας των διαλειμάτων, ών ή άξία έχάνετο έν τώ θορόδω των θεατών εισερχόμενων ίνα καταλάβωσι τά θέσει των, ό Όφφενπαχ επεχείρησε να συνθέση μελοδραμάτια. Οί μελοποιοί έδέχθησαν λίαν εύμενός τον νέον άυτόν συνάδελφον. Άλλ' όταν έξήγησε να φέρη τά έργα του επί της σκηνής, όί διευθυνταί των θεάτρων έστρεφον άυτό πάντας τάς όφθαλμούς. Τότε άπεφάσισε να γείνη άυτός κύριος ένός θεάτρου, και πράγματι τό κατώρθωσε. Τώ 1855 έβρύθη τό θέατρον des Bouffes-Parisiens, ούτινος έλαβε τό προνόμιον ό Όφφενπαχ. Τότε έδωκεν όλον έαυτόν εις τό έργον του, ό δε παρισίνος κύριος είδε παριστανόμενα άνευ διακοπής τό έν μετά τό άλλο τά τοσοούτων γνωστά έκτοτε γνόμενα άυτό έργα les Deux aveugles, Bataclan, le Violonneux, Trombalcazar, le Financier et le Savetier, la Rose de Saint-Flour, Croque-fer, le Mariage aux lanternes, la Chatte métamorphosée en femme, le 66, Mesdames de la Halle, la Chanson de Fortunio, Daphnis et Chloé, Orphée aux enfers, le Roman comique, les Bavards, M. et Mme Denis, la belle Hélène, etc.

Ολόκληρος ή πόλις των Παρισίων προσέδραμεν ίνα γδη επί της σκηνής τά νέα ταύτα μελοδραμάτια, ούτω δε πλήρης επιτυχία εξηραλίσθη τώ Όφφενπαχ, αί παραστάσεις των έργων άυτόυ μετρούνται καθ' έκαστοντάδα.

Τυχόν ισχυρών προστατών, ίδίως δε της πριγκηπισσής Μέττερνιχ, ήδυνήθη να φέρη τά έργα άυτόυ και επί της σκηνής των μεγάλων έν Παρισίους θεάτρων. Έκτοτε ή φήμη του μελοποίου δημηρείαι εξέτεινέτο, τά δε έργα άυτόυ υπεράβαντα τά γαλλικά όρια διεδόθησαν εις άπαντα την Εβρώπην και εις άυτήν την Αμερικήν. Κατά τό 1873 ό Όφφενπαχ διωρίσθη διευθυντής του θεάτρου «Gaité», τό όποιον διήθυσεν μέχρι του 1875, και έν τώ παρήσθη πολλά των έργων άυτόυ. Τή 1876, έν καιρώ της διευθούς Έκθέσεως της Φιλαδελφείας, μετέθε εις τάς Ηνωμένας Πολιτείας, φαίνεται όμως ότι ή άποδημία άυτόυ δέν υπήρξεν όσον ήλιπξεν επικερδής, ώς φαίνεται εκ της άφηγήσεως της αποδημίας ταύτης, ήν έδημοσίευσεν υπό τον τίτλον «Notes d'un musicien en voyage». Άπό του 1873 ό Όφφενπαχ έξέδωκεν ούκ όλίγα έργα, ών γνωστότερα είνε «Madame l'Archiduc, Bagatelle, la Créole, la Boulangère a des écus, Voyage dans la lune, la Boite au lait, Pierrette et Jaquot, la Foire Saint-Laurent, le docteur Ox, Maître Peronilla, κ. έ.

Έκ των έργων άυτόυ «Οί δύο τυφλοί» έσχον πρό πάντων έξαιρετον επιτυχίαν, ήτις, όμολογητόν, άφείλετο έν μέρει και εις την ικανότητα των παραστησάντων άυτό όποικιτών Bertheliet και Pradeau. Τό έργον τούτο έδιδάχθη έν πρώτοις τώ 1856, και ό μύθος δ' άυτόυ και ή μουσική, έλαφρότατα όλως, δέν δύνανται να υποβλήθωσιν εις ούδεμίαν άνάλησιν. Άλλως τε όλα τά έργα άυτόυ δέν διαφέρουσι κατ' ούσίαν του προηγούμενου, ή μεταξυ άτων συγγένεια είνε προφανής, πάντα φέρουσι τον άυτόν παιγνιώδη φιλολογικόν και μουσικόν χαρακτήρα. Καί άυτοί δε οι τίτλοι των δεικνύουσιν άρκούτως τό περιεχόμενον άτων. Ο «Όφφενπαχ» έν τώ «Αδη» παρσατάθη τό πρώτον κατ' Οκτώβριον του 1858. Γνωσθή είνε ή άγροίκος άυτη παρωδία, ή μεταβάλλουσα τον Όρφέα εις διδάσκαλον βιολιου τρέχοντα κα-

